

Hjemtur med Lagoon 380 "Havhunden" fra Frankrig, Sable d'Olonne 19.7.07 – 11.8.07.

1. del fra Sable d'Olonne til Amsterdam 19. – 25. juli 2007

Torsdag 19-07-07

Endelig er det dagen for afrejsen til Frankrig, nærmere bestemt Sable d'Olonne, hvor vores helt nye tur-katamaran bliver udskibet fra. Det er Beneteau koncernen og deres værfter, der blandt andre lystbåde også har Lagoon katamaranerne i produktion.

Forud for afrejsen og selve turen har vi på en europa-palle sendt 7 flyttekasser indeholdende udstyr til den nye båd. Sengetøj, dyner, puder til 4, lagener, topmadrasser, sengetæpper.

Sejlerstøj, redningsveste, gummistøvler, sikkerhedsudstyr med redningskrans og livliner, nødblus mm.

Til pantryet kopper, glas, tallerkener, knive, gaffe, skeer, teskeer, gryder pletter og pander o.m.m.a. Så intet problem at få fyldt kasserne op, og disse kasser blev sendt via fragtfirma Dueholm i Fredericia til Sable d'Olonne ca. 14 dage før vores afgang, så de ville være klar på båden, når vi ankom dertil.

I dag er der afgang fra Kærlosevej 20 kl. 7 om morgenen, og turen går først til Tirstrup lufthavn.

Henning Kjær, som skal være med til at sejle båden hjem og som er kommet med i det danske firma, der står for salget af Lagoon i Danmark og Skandinavien, stiller på adressen til tiden. Han og hans familie har kombineret den forestående tur med et familie ferieophold på camping ved Middelfart. Hans kone Lene og deres to børn er med ved afleveringen.

Vi har aftalt med Ole John fra Catamaran Yachting, at vi alle mødes i lufthavnen kl. ca. 9.

Morten Lembke, Natasha Lembkes far og min ældste søn Peters "svigerfar", kom allerede i går, da vi skulle så tidligt af sted.

Det samlede rejse- og sejlerhold er så Ole John, Henning Kjær, Morten Lembke og undertegnede Lise Gerdes. Lars Oudrup er hundepasser i den første del af ferien og støder så til i Amsterdam

Ole John er Lagoon - dealer med handel - og marketing som speciale, i sit firma "Catamaran Yachting". Han er en ildsjæl og varm fortæller for katamaraner, og derfor har han startet dette firma i samarbejde med Lagoon (Beneteau) i Frankrig, Ørjan... fra Sverige, så Skandinavien får nu "lokale distributører", som uden tvivl vil være medvirkende til øget interesse, investering og køb af tur-katamaraner i også vores område af verden! De findes jo i stor udstrækning i Australien, New Zealand, Middelhavet, Frankrig som standard både. Det må være vores konservative holdning til lystbåde, der gør

den forskel, at kølbåde stadig er de mest fremherskende. © Ole har selv hentet sin Lagoon 440 i april dette år, og den ligger i Grenå, hvor den kan ses og fremvises. (+45 6015 1500)

Henning Kjær er Lagoon Agent i samarbejde med Ole John. Han har fået smag for katamaraner på en langtur i Caribien med sin familie. Efter den tur solgte han sin kølbåd og fik kontakt til Ole John med de samme ideer om af forhandle katamaraner i Norden. Han er sejler-instruktør, bygningsingeniør, så der ingen tvivl om, det er en fin kombination i deres fremtidige samarbejde! Henning skal hente sin egen Lagoon 380 ca. 14 dage efter vores er kommet af sted! Den får hjemsted i Hornbæk, hvor også den kan fremvises (+45 3165 6048) Som nævnt er Morten min

”svigerdatters”, Natasha Lembke, far. Han har været fyr og flamme, siden han fik opfordringen og tilbuddet om at være deltager på turen. Han har selv sejlet i mange år og har en Maxi liggende i Hellerup Havn.

Fin start på flyrejsen, som Ole havde sørget for at booke. Tirstrup, London (Stanford lufthavn), Nantes (Frankrig) med Ryanair. Vejret lunt, lidt blæsende og ingen regn. Hurtigt og nemt check-in og ikke for meget vægt, selvom der alligevel var mere med i bagagen på trods af de førmtalte kasser, der var sendt af sted! PC kom med i håndbagage. Afgang med flyet til rette tid kl. 10 med servering af juice, vand eller te på den 1½ time lange tur til London, Stanford lufthavn. Her skulle vores bagage hentes og atter checkes ind. Det tog en rum tid, især da der atter har været terror i London. Oles omhyggeligt pakkede ”elektronik taske” blev simpelthen endevendt. Alt måtte ud og kontrolleres, så det kostede en halv time ekstra. Sikkerhedsfolkene undrede sig over Mortens valg af læbestift – han bar min taske af hensyn til den samlede vægtfordeling!

Da vi endelig kom igennem, gik turen gennem lufthavnen til en hyggelig café, hvor vi fik lunch. Dampet laks med bearnaise til Henning og jeg, og efter lidt overvejelse en bøf ting og varm applepie til Morten, cæsarsalat med kylling til Ole, og fælles for os alle blev måltidet sat til livs med stor appetit. Vi havde nogle timer, der skulle slås ihjel, inden ture gik videre til Nantes. Flyet dertil var en smule forsinket. På turen med Ryanairs fly er der frit valg af pladser, og Morten vidste af erfaring fra tidligere rejser med selskabet, hvor der var bedst benplads, nemlig på 16. –17. række, så der anbragte vi os.

Vi landede i Nantes kl. 17.30 kun med et kvarters forsinkelse og fik hurtigt vores bagage udleveret på båndet, og Ole fik nøglerne til den lejede Passat stationcar, som vi fandt på parkeringspladsen for biludlejningen. Der var fin plads til bagagen og os selv. Strækningen på omkring 80 km fra Nantes til Lagoons yachthavn i Sable d’Olonne tog godt en times tid. Der var lidt betalingsmotorvej og ellers fin landevej for resten. Vejret tørt og lunt stadig, men ikke megen sol. Undervejs havde Ole kontrolleret, at vores sendte kasser var ankommet til havnen og var kommet ombord som planlagt. Indtil nu har der været orden i sagerne, så det er rart. Roserne skal gå til Ole! Vi var ved havnen ved 19- tiden og fandt vores båd helt ude for enden af en lang flydebro. På vej derud passerede vi mindst 10-12 andre store Lagoon katamaraner af varierende størrelse. 440’ere

420'ere og som vores 380'ere. Havnen er hjemstedet for færdig apteringen og rigningen af bådene, så der er travlt, og de færdige både bliver afleveret i en lind strøm. Vores 380'er bliver afleveret i antal af 5 om ugen af i højsæsonen. Der har været så mange bestillinger, at vores faktisk blev forsinket med 14 dage. Den har produktionsnummer 463-, og til sammenligning kan nævnes den 380'er, der har hjemhavn i Nykøbing S med nummeret 19 og som er 5-6 år gammel! Det er bare vildt.

Katamaranerne lå udenpå hinanden 3 ad gangen, og der er bare folk i gang hele tiden ved broen. Jeg lagde mærke til at selve bropillerne til flydebreen var på 1m i diameter.

En fantastisk fornemmelse og oplevelse endelig at stå på vores helt fabriksny og lækre båd og kunne stikke nøglen i døren ind til kahytten. Det oversteg langt forventningerne

både med indretningen og pladsen, der er i den. Duften af nystøbt båd hang overalt, så det første vi gjorde, var at få luger og døre åbnet overalt. Inde i kahytten stod som planlagt vores kasser med udstyr til nyanskaffelsen! Frem med flaget! Vores medsendte Dannebrog inkl. flagstang var dog for tyk til det eksisterende beslag, så vi rigget flaget til på den kortere og tyndere stang. Det skifter vi senere.

Men op kom flaget, og så gik vi i krig med udpakningen af kasserne.

Plastindpakningen af madrasserne af og på med sengetøj og dyner og puder, så det ville være klar til at falde om i, når vi kom hjem fra spisning på en havnerestaurant. Køkkengrej, kopper, knive, gaffler osv. i skufferne. Fint teamwork må jeg sige. Jeg tømte kasser og uddelegerede pladserne til opbevaring og knægtene slæbte af sted til stuverum med både grej og tomme

kasser.

Efter tømning af halvdelen af kasserne trængte alle til at få noget at spise, så vi gik i land og ind i et af de mange spisesteder, hvor jeg selv og Ole fik muslinger i forskellig creme saucer, min med bearnaise og Oles i en anden kryddersauce. Henning kastede sin kærlighed på en entrecôte, og Morten fik dagens ret i form af ”dødt kød”! Café latte til tre af os, inden vi vendte tilbage til båden og fik gjort kål på nok et par flyttekasser, så vi kunne føle os hjemme og få plads i kahytten. Da der manglede to kasser, gad vi ikke mere, vi har dagen i morgen til at gøre færdig og købe ind til de næste dage efter de lister, vi har lavet hjemmefra! Det er både ting til båden, det ikke har kunnet betale sig at sende, og så mad og drikke til en lille uges tid. Kl. blev 23.

20.7.07 Fredag

Rimelig tidligt oppe som sædvanligt, bad i havnen og lidt mere oprydning. Jeg havde ikke fået kaffe og te med hjemmefra, så vi spiste morgenmad på en bar, efter Henning og jeg havde været inde i et lille havne supermarked og skaffet croissanter, skinke, ost og frugt, juice og mælk. Det var ok at bringe det spiselige med på baren, hvor vi så fik kaffe og te. Et helt fint og veldækket morgenbord, hyggesnak og planlægning og fordelingen af opgaver til dagen. Ole og Henning ville tage sig af de praktiske ting vedrørende kontrol af alt på båden, tilslutning af pc og konverter fra 12V til 220V, navigationsudstyret osv., mens Morten og jeg ville udruste en ekspedition til det store Centre d’Olonne med indkøb for øje. Vi har stadig Passaten til formålet.

Inden disse gøremål var vi i to ship shops lige inde på havnen, hvor vi købte gas til madlavning, bådshage og farvet tape. Gassen er tung at slæbe, så det var fint at få det overstået.

Centret ligger 1½ km fra yachthavnen, og det er et sandt orgie af et center med mulighed for at købe næsten alt, du kunne begære. Der er frisører, massører, caféer, braseserier, luksusbutikker med tøj, sko, sport, ting til hjemmet mm. Centralt finder man så et kæmpesupermarked med alt fra køkkengrej til bilpleje, camping, mad og drikke, vin- og spiritusafdeling, slagterafdeling, ost- og mejerivarer osv. osv.

Vi lagde ud i køkkenafdelingen med spande, klude, bøjler, klemmer, vinduesskrabere..... Vi delte os, da vi påbegyndte indkøb af mad. Vi havde simpelthen delt listen op. Ved middagstid blev vi ringet op ”hjemmefra” båden, at nu var det tid til afleveringsforretningen fra Lagoon, så vi afbrød vores vilde indkøb, vel vidende at vi bare måtte tilbage og gøre det færdigt! Faldt over nogle lækre Wiener chokolade boller på vejen ud med vores storkøb. De fik sat den lave sukkerbalance på plads☺.

Tilbage kl. 13 på båden, og der mangler stadig hynderne i kahytten, men dagen er heller ikke gået endnu!

Underskrifter af papirerne på båden blev overværet af en fotograf fra det svenske ”Bådnyt”. Han skulle være med på hjemtur af en 420’er Lagoon sammen med den ”nye” ejer. Han og muligvis datteren plus fotografen skulle være besætningen, og de skulle også af sted i dag med Stockholm som endestation. Foto af seancen med underskrift, kindkys og håndslag, vakte almindelig furore og latter.

Inden vi vendte tilbage til centret, skulle navnet sættes på båden. Ole John var blevet stoppet på sin hjemtur, da han ikke havde fået sit sat på, så derfor valgte vi at gøre det. Startede med hjemhavnen ”Middelfart” med stort besvær. Det drillede helt vildt, men på kom det, og da så vi skulle til navnet ”Havhunden”, så var strimmelen med den tekst fløjet overbord i blæsten, uden vi havde opdaget det! Ærgerligt men så måtte vi nøjes med det og håbe det bedste! Resten må komme, når vi atter

kommer til DK. Solen skinnede, det blæste og humøret højt, selvom vindretningen nok kunne have været bedre til den nært forstående start af turen!

Tilbage til indkøb af frugtyoghurt, græsk ditto, små desserter, smør, croissanter, mælk, fløde, smør andebryster, små lækre pølser, koteletter, røget skinke, bøffer, oste af mange slags, æg, salat, agurk grøntsager. Vand, juice, øl, Sprite, og vin i 10 liters papdunke, whisky og cognac. Hertil slik, som er Mortens speciale, café latte, Nescafé, te - jo vi ligner på nuværende tidspunkt starten på en jordomrejse.

Da vi kom tilbage fra anden indkøbsrunde, var de længe ventede hynder til sofaerne i kahytten kommet, igen pakket ind i plastik, så de blev pakket ud og sat på plads. De er bare smukke i den rødgyldne farve, vi har valgt i alcantara stof. Så var det ellers bare at blive færdige med resten og komme af sted på havet.

Afgang kunne meldes 18.30 i aftensol og blæst, men bestemt ikke koldt. På vejen ud gennem havneløbet kom vi forbi tanken med diesel, så der blev helt fyldt op i tankene og samtidig også i de ekstra reservedunke.

Med båden vel fyldt op af både mad og brændstof stod vi ud af havnen, og der gik ikke lang tid, før vi allerede fik NV vinden i næsen. Der var gode store bølger og noget uregelmæssig sejlads med den vindretning, og jeg mærkede den forskel i rulningerne fra Shamoo til denne nye turbåd. Lidt svimmelhed og utilpashed, så bare ned med et par søsygetabletter fra skibsapoteket, inden søsygen måske ville melde sig. Både Ole John og Henning Kjær var med på pille holdet, mens Morten i første omgang holdt stand. Oppe på "broen" med plads til to på styrepladsen var det bedste sted

at være, hvis symptomerne skulle mindskes. Her har man et fint overblik hele horisonten rundt. Desværre havde jeg ikke forudset start generne med evt. søsyge; hvis jeg havde gjort det, ville vi nok have spist middagen inde i havnen, så jeg ikke skulle stå nede og svaje under tilberedningen og få det dårligt.

Men jeg påbegyndte dog projektet madlavning, krydret og marineret andebryst med stegte ovn kartofler, men måtte dog opgive at fuldføre og så lige nøjes med et par klappere med skinke og ost. Ole var mere stædig, så med flere tilløb også fra hans side, lykkedes det at få andestykkerne stegt på panden, og kartoflerne i ovnen! Det krævede mange ture op og ned i pantryet pga kvalme ☺ Så der gled lidt ned af både and og pommes frites á la Olé, og det blev dernede! Opvasken måtte pænt vente, da hverken Morten eller jeg var helt på toppen. Jeg gik i køjen kl. 23 lettere svimmel med en Sepan og en Marcine tablet, så jeg havde chance for at falde i søvn og sove fra ubehaget. Det blev en noget bumpet og urolig nat, op og ned, op og ned. Om på den hørende side, så larmen blev mindre irriterende. Jeg vågnede vel nok mindst 20 gange denne første nat, faldt i urolig søvn ind imellem, og stod så op kl. 7.30 stadig lettere omtumlet og svimmel. Klarede toilet strabadserne ved at holde og hænge i grebet på håndvasken, så jeg i det mindste ikke væltede bagud tilbage på toilettet!

21.7.07 Lørdag.

Op kl. 7, hvor jeg fik meldingen fra natten fra de andre. Det var en strabads fyldt nat med regnvejr, bump og bølger i et væk, da vinden stadig var imod fra NV og med 8 – 10 m/s. Koldt var det også, så der havde været godt gang i flecetæpperne til at varme sig i. Alle trængte til morgenmad, så jeg fik lavet te og kaffe til besætningen. Flûtes med smør, ost og hjemmelavet hindbærmarmelade, jeg lige havde nået, inden afgang fra Fredericia. Træthed prægede selvfølgelig natholdet, men meldingen via VHF fra den svenske ”storesøster” Lagoon 42 var værre og ret nedslående. Den svenske fotograf var snublet pga. den ujævne sejlads og havde knaldet ryggen i dørken og hovedet havde også fået en slem tur. De var derfor gået i nødhavn efter et par timer, rekvireret en ambulance til det nærmeste hospital og brugt et døgn til observation for alvorlige skader. Det var heldigvis kun drøje knubs, så han var ombord igen med smertestillende piller. Vi havde også undret os over, vi ikke fik dem i sigte. De var jo kun en times tid foran os ved starten fra Sable.

Op ad dagen kom der et par småstænk samtidig med solskin, så der tonede den skønneste regnbue frem på himmelen. Bølgerne var stadig store i den gode vind. Mere sol jo længere vi kom op ad dagen, og det gav anledning til højt humør. Morten lider stadig søsygens kvaler og må af og til en tur til rælingen. Som han selv siger: ”Det er underligt, det er kun lige 30 sek., så har jeg det fint igen”. Mit svar: ”Jeg synes bare, der er lidt for kort tid mellem de 30 sek. !” Det resulterer i almindelig uddeling fra skibsapoteket af diverse

søsygepiller ved frokosttid, så alle derefter kunne nyde en god portion biks, lavet af resterne af Oles pommes frites sammen med nogle skønne små franske medisterpølser og et spejlæg på toppen. Humøret får en ekstra grad i den opadgående retning, både pga. det gode måltid og vejret, der har besluttet sig for at blive mere og mere solrigt. Det giver også mulighed for at få et blund efter tur på cockpithynderne! Og sandelig, om ikke en flok delfiner danser omkring båden!

En super eftermiddag og rapporterne til Lars, så han kan plote os ind på Google Earth og dér følge vores rute hjemmefra via internettet.

Vi har overvundet førstedøgns søsygen, så drinks kan indtages kl. 18, inden Cobb – grillen skulle tændes for at grille kyllingelår. Hertil rattatui lavet af blandede grøntsager bestående af løg, tomater, rød og grøn peber krydderier, og ydermere kartofler gulerødder til. Rødvin fra 10 liters Merlot

Lagoon 380,

1. del af hjemtur fra Frankrig sommer 2007

papkartonen, juice og vand. Til sidst lækker fransk ost og Cobb - ristet brød.

Opvask og vi er nødt til at varme vand, fordi den motor, der sørger for at varme vandet jo ikke kan starte. Startrelæet skal skiftes. Det giver også spekulationerne over, om vi har nok diesel i den anden motor, eller skal vi forsøge at flytte de 60 l, fra den defekte til den fungerende motor. Der arbejdes med idéer på højtryk. Derfor sejler vi kl. 22 lidt sløvt af sted for sejl, der er svære at fylde med luft pga vindretningen. Alle kommer med deres løsningsforslag., for at kunne spare på den eksisterende diesel.

På dette tidspunkt er jeg på vej i seng sammen med solen, der gik ned under skyerne ude i horisonten. Fik et lunkent bad i vores dejlige badeværelse, og fandt ud af hvordan, jeg skulle tømme vandet ved blot at trykke på en knap, så pumpen startede. Sørgede forinden for, der var varm te og varmt vand på termokanderne til nattevagterne. Det er især Ole og Henning, der er tovholdere på den opgave!

22.7.07 Søndag!

Vågnede allerede kl. 5.45, men dog tre kvarter for sent i forhold til den vagtplan, Ole havde lavet på forhånd. Jeg havde sovet noget bedre denne nat. Morten sidder på styrepulten fuldt optaget af at forevige den smukke solopgang. Det var et formidabelt skue her ude, hvor der kun er vand, ingen andre skibe eller både i sigte. I gang med ny tebrygning og koge vand til kaffe og få gang i gasovnen, så vi kunne få varme croissanter. Overvarmen er til grill, men den erfaring fik jeg først efter nogle af brødene var blev betænkeligt mørke. Med smør og marmeladen gled de ned med stor appetit sammen med teen og kaffen. Henning og Ole til køjs ovenpå natten, men Morten og jeg holder udkik. Vi passerede Brest i nat og er på vej op i Den engelske Kanal.

Efter en times tid gik det op for os, at den defekte motor var i gang igen! Henning havde for sjovt prøvet at tænde den, og ups - den startede. Nu er vi lidt spændte på om det for det første - var et forbigående problem, og for det andet - om, hvis vi slukker, den så atter vil starte! Så en forklaring vil være OK. Rodede lidt med navigationsudstyret med waypoints for at komme ind i det. Vi sejler 65° mod Guernsey øen i gruppen af De engelske Kanaløer ved den franske nordkyst.

Vi logger små 5 kn for motor, så vi skal have sejl op på et tidspunkt, men da hverken Morten eller jeg kender en smule til den disciplin, vil vi i første omgang overlade det til de sovende gutter. Ole og Henning er virkelig ihærdige og tager de lange nattevagter, så vi nænner ikke at vække dem, nu de endelig er faldet til ro, så vi rider stille videre på de jævne bølger, men tager så mod til os og

sætter genua kl. 8. Det gav en kn mere på loggen, og med det nyvundne mod kaster vi os ud i at få storsejlet op. Vi tager autopiloten af og får vendt båden op i vinden, så sejlet ikke griber fat i Lazy Jack'en. Begge rebelineerne får vi løsnet, og op glider vores storsejl lige så fint. Morten trækker, og jeg styrer! Det gav varmen og et par kn mere til farten.

Stille og roligt sejler vi videre, indtil alle mand atter kom på dæk kl. 10.40. Henning satte pris på sine hele 7 timers

*Lise Gerdes, Havhunden, Lagoon 380,
1. del af hjemtur fra Frankrig sommer 2007*

søvn. Så kom gennakeren op, så vi kunne sejle 7-7½ kn, og den bagbords motor kan køre 2000 r/min.

Det bliver bedre og bedre vejr op ad dagen med mere og mere sol, og til sidst er også de små vatskyer forsvundet. Alt ånder fred og humøret går tilsvarende i top. Varmen følger med og i takt med stigende varmegrader kommer de korte bukser og ærmer på. Motor 1 har kørt lige siden Henning ved et tilfælde fik den startet i nat, så stresset over evt. dieselmangel er lige i øjeblikket nedprioriteret! Kl. 13 nærmer vi os Guernsey, og vi har besluttet os til at gå derind og få fyldt tankene og reservedunkene helt op for alle tilfældes skyld. Vi gik først ind i den gamle trafik havn, og fik prajet en speedbåd, der kunne fortælle os, at vi skulle i lystbådehavnen lidt længere fremme, og samtidig at den tank lukkede kl. 13.30 dvs. om 15 min, så af sted igen i en fart og vi nåede tanken 5 min OVER lukketid, men de var søde og hjælpsomme, så vi fik fyldt på alt det vi kunne fylde.

Lettere sejl svimle fik vi is på kajen. Jeg føler hele kajen svaje, når jeg går. Her var lavet et kæmpe sejler bassin til at træne begyndere, optimister o. lign, inden de blev sluppet ud i det store hav! Ret smart var vi alle enige om. Vandtankene blev også fyldte, og vi fik spulet hele båden for saltvand, krummer, hår, som ses tydeligt på en hvid båd.

Frokosten blev i havnen kl.15. Den bestod af tunsalat, brød og ost, øl og vand og til kaffen en slat cognac. Det har ikke tæret meget i lageret af den

slags, og nu syntes vi alt var gået så godt, at vi havde fortjent en dram! Der blev også tid til ”en morfar” lur og solbad med næserne i vejret, så snart bredte der sig en fælles snorken fra alle besætningsmedlemmerne, inden vi atter kom af sted.

Stadig sol sidst på dagen, men det trækker lidt truende sammen i horisonten. Vi var på vej mod Cherbourg, og sms besked fra Lars i DK melder om lavtryk og dårligt vejr, så han anbefaler at holde tæt mod Frankrig for at undgå det værste. Aftensmaden var tykke engelske bøffer af mørbrad, Ole og Hennings måtte lige på panden en ekstra gang for at få den rette farve ☺ Rattatui sammen med salaten, piftet op med feta ostetern. Tzasiki, lavet groft med agurketern satte prikken over i’et. Dessert Creme Vanille, et af Mortens gode indkøb fra centret i Sable. Rødvin fra dunken, vand og kaffe. Det varme vand er vendt tilbage i takt med motor 1 har kørt.

Lidt undervisning i navigationsudstyret blev der tid efter opvasken, men en manual bliver vist nødvendigt. Morten og Henning ned kl. 23, så det er Ole, der står for undervisningen af systemet. Vi stod nærmest i stampe ved Cherbourg med vinden i næsen og modstrøm. Jeg gik ned kl.23.30.

23.7.07 Mandag

Sikke en nat. Motor 1 er atter ude af drift, så den **skal** have en ny startboks i Amsterdam. Det bumper igen som første nat, da vinden er taget til igen. En ekstra pille i halsen for at komme en søsyge i forkøbet, og natten igennem kunne jeg høre sejl op og sejl ned, rebe storsejl ned og op

igen, men overstået blev natten, og op igen kl. 5.45. Der havde været 12-15 m/s med skiftende vind og grimme pust.

Vi er på vej ind mod Dover, hvor vi atter skal ind og tanke, nu motoren igen er steget af, og turen var præget af tåge og diset vejr op gennem kanalen. Jeg er desværre gået glip af den enorme trafik på "motorvejen" i Kanalen. Der kom lidt vand ind igennem loftsflugten til badeværelset, hvor jeg ikke havde fået den lukket efter varmen på Guernsey. Det var nu ikke meget, der var kommet. De berømte hvide klipper var nærmest musegrå i det her vejr, derfor så de oven i købet lidt mistrøstige ud. Der var nogle store kraftstationer helt ude ved kysten. Frokosten var indskrænket til nogle solide sandwiches med mængder af te og kaffe. Vi havde igen sat farten ned på Motor 2, styrbord, af frygt for at få brændt diesel beholdningen af. Vi lagde til i havnen tæt ved tanken kl. 19.30, uden at have opdaget, vi skulle melde os over VHF ved ankomsten. Det pisregnede ved ankomsten, og heldigvis var der bemanning på tanken endnu, så vi kunne få tanket. Tankpasseren manglede en fortand.

Vi fik aftensmad her i havnen, hamburgerryg med flødestuede grøntsager i form af kartofler, gulerødder, løg og squash. Det er en ren fornøjelse at være kok for de tre drenge/mænd, der sætter stor pris på menuerne, der bliver serveret. Chokolademousse til dessert, igen fra Mortens indkøb! Da det var vel overstået, stod vi atter ud af Dover, trods meldinger om hårdt vejr både syd og nordfra. Kuling meldtes fra Humber. Lars rådede os nu til at holde på tæt den engelske kyst, så vi længst muligt kom fri af den hårde

nordenvind. Han rådede os kraftigt til ikke at lægge ud efter de lokale engelske og hollandske vejrmeddelelser. De var barske og de adspurgte frarådede det på det bestemteste.

Allerede lige udenfor Dover startede det vilde vejr, og det var det værste vejr, vi oplevede på turen. Det kneb med den forventede bølgelæs, så Henning og Ole søgte videre op mod den engelske kyst ind mod Themsen yderste munding. Vi huggede, hoppede og dansede i 8-10 meter høje bølger i stiv kuling, vindstyrke 9, op at hænge på toppene og dyppe skrog næserne i det oprørte hav, med stor sejlet rebet helt ned og kun én motor. Jeg havde forsøgt at falde til ro i køjen med universalmidlet af søsyge tabletter, men uden den beroligende effekt, køjen forsvandt nærmest under mig på skibets tur op og ned i bølgerne, så jeg befandt mig en halv time efter atter oppe i kahytten, iført sejlerøj, gummistøvler, termoundertøj og for en sikkerheds skyld min mobiltelefon i en tæt lukket plasticpose, hvis det værste skulle ske. Sms'erne kunne jeg ikke mere, så da der rullede ind fra Lars : "Giv lyd! Hvor er I?" kunne jeg ikke få svaret, så han kunne beroliges. Selv min redningsvest havde jeg iført mig. Drengene sad og styrede, drivvåde, med kun næserne og øjnene fri, mens de var spændt fast i livliner, og Jack-stay linerne var i flittig brug. Jeg var bekymret og pippede lidt om engelsk nødhavn på et tidligere tidspunkt af aftenen.

Ovenfra kom tordenagtige regnbyger i kaskader, som gjorde sigtbarheden yderst ringe. Vi nåede op til den yderste del af indsejlingen til Themsen, men vejret og vindretningen og tanker om at lægge til lidt længer inde blev opgivet, da kystforholdene så for farlige ud.

Og når man kikkede ude af kahytvinduerne, var der bare mængder af oprørte skummende vandmasser oplyst af vores lanterner, når vandet fór forbi vinduerne. Jeg sad stille i mit hjørne med en bog og en stavlygte som lyskilde for ikke at forstyrre med for meget lys fra kahytten, der kunne gøre udsynet ringere! For første gang var alt der stod fremme i cockpittet ryddet, de bøger, der stod på boghylden med 3 cm kant, væltede ned, så de var blevet anbragt i en af de sidste flyttekasser!

Vi holdt ud til kl. 5 om morgenen, så blev der kommanderet "Vend", og så vendte vi med nogen skuffelse, men også lettelse, skuden. Derefter tog det blot tre timer at få øje på Dover igen. Trætte og udmattede i bad og sove efter 11 udmarvende timer og over 20-25 m/s vindstyrke i modvind. Det var det rene svir at sejle MED vinden i stedet for at få vinden lige forfra med de kræfter vinden havde. Alt var vådt. Stor lettelse og træthed, da vi atter lagde til i Dover ved tanken kl. 8.30. En noget kraftig afprøvning af Havhunden, må man sige, og den stod prøven uden uheld eller skader!

Denne morgen med fin sol var klipperne den "rigtige" farve hvid. Morgenmaden en succes ovenpå nattens strabadser. Jeg fik sovet fra kl.5 -8, så det var turens korteste nat. Tankning igen, bad og mens Ole og Henning gik til køjs for at få trætheden væk, gik Morten og jeg på bytur i Dover. Her fik vi store moreller og grimme plastiksko, Crocks, til næsten ingen penge på udsalg.

Tilbage på båden kom vi kl. 13. dansk tid. Ole havde bestilt en Volvo-

mekaniker, som fandt ud af, at det var boksen til at starte motoren, der var kaput. Han gav os det engelske varenummer og motortype, og ud fra disse oplysninger, blev det min opgave, at få fremskaffet reservedelene i Holland, så de kunne være klar i Amsterdam, så vi ikke skulle bruge ekstra tid af den dyrebare ferie til at vente på dem. Det var hos Simon Rhebergen, vi skulle mødes med Lars, og det så ud til det ville kunne blive onsdag eftermiddag, hvis ellers vi kunne over "Dammen" senere i dag. Folkene hos Rhebergen var meget velvillige og ville gøre alt for at skaffe omtalte boks. Det ser ud til, vores fællesferie med hundene og den nye båd så vil kunne begynde onsdag.

24.7.07 Tirsdag

Vi kunne forlade Dover igen i går eftermiddag kl. 16.40, lidt forsinket for vi havde regnet med mekaniker kl. 14, men han var forsinket, så det blev forskubbet. Fint vejr og nu har vinden vendt sig til SV -V medvind. Der er mange høje dønninger fra i nat, 12-14 m/s, så to reb i storen og motoren til en start. Senere løjede det til 8-10 m/s, men stadig i det rigtige hjørne for vores hjemkurs mod Harlem og Ijmuiden, indsejlingen til Amsterdam fra Nordsøen.

Aftensmad nok en gang biks, denne gang af hamburgerryg, marinerede andebryster, grøntsagestuvning. Rødvin af dunken, stadig den første. Glenlivet whisky til Ole og jeg for første

gang på turen. Lidt læsning i min bog og skriverier i beretningen. En rolig nat med kryds igen af motorvejen for de store containerskibe og borerigge. Til køjs kl. 23 tiltrængt efter sidste hårde døgn.

25.7.07 Onsdag.

Som sædvanlig op kl. 6.45 med etagevask – alle trænger på dette tidspunkt til et gennemgribende bad efter de sidste døgn sejlads dag og nat. Lidt hektiske må man nok sige. Det har været et fantastisk godt team, forskellige er vi, og vi har virkelig fungeret fint i et godt samspil. Ingen gnubberier eller skjulte dagsordener. Alle har fulgt op på opgaver, ingen hysterier eller panik, råben eller skrigen af hinanden. Alle er i besiddelse af god humor, som giver grobund for kærlige mobberier og godmodige drillerier. Vi har moret os rigtig meget over mange og forskellige episoder.

Henning og jeg satte spiler inden vores morgenmad, så vi nærmest lænser af sted med 10-11 kn. Vi har styrbords motor på også.

Morgenmad kl. 9 med lune croissanter, oste yoghurt, marmelade, kaffe, te og juice.

Op ad dagen trækker det lidt op med skyer, men det er heldigvis langt væk, så vi undgår mere dårligt vejr. Vi mangler kun 10-12 sm til slusen i Ijmuiden, så der er ro i lejren med Ole John Ved roret. Henning Kjær er i køjen, og Morten slapper af med en gryende forkølelse i anmarch. Jeg skriver udenfor på cockpit hynden. Lunt og fint vejr, som jeg håber holder, når Lars og jeg med hunde skal sejle videre.

Jeg har kontaktet Lars, som så nu er på vej ned gennem Tyskland, over Groningen i Holland, hvor han skal på visit, inden Amsterdam. Han mødte Sanne med familie, der var på vej hjem fra deres ferie med campingvogn, i nærheden af Åbenrå. Han har hundestigen på taget ☺

Vi nåede slusen ved Ijmuiden 13.30. Her var der masser af møllevinger fra Vestas på kajen. Henning er bekymret ved tanken om sluse manøvre med kun 1 motor. Han har simpelthen ikke prøvet det før. Vi

håbde at få hjælp fra et værft lige ved sluse siden, men det lykkedes ikke, så vi måtte selv klare ærterne. Lars og jeg var i Holland 2002, så min erfaring måtte stå sin prøve. Vi kastede os alle mand ud i projektet, bevæbnede med fendere, så vi kunne sætte dem som stødpuder. 3 fendere på siden og et par løse flytbare. Vi skulle ind som sidste båd i en heldigvis ikke fyldt sluse, men fik lidt for meget fart på, så det gav en på skroget, men ikke dyb. Kommanderede hold af fortøjningerne, så de kunne slækkes, i modsætning til en lille kølbåd foran os. Det var et scenarie, som vi alle frygter. Den havde fået fortøjningerne sat for fast, så den hang mere og mere op ad siden, og besætningen måtte have hjælp til kappe dem, så den atter kom ned på plads. Det lød voldsomt, da båden skræbde op og senere ned af slusesiden, efterladende en stribe af ridser på bådens side. En noget chokeret ejer fik nærmest et ildebefindende over hændelsen! Vi sejlede forsigtigt udenom, og vi havde kun et kort stykke vej til at få styrefart på og komme udenom, så han kunne komme til

hægterne. Vi ramte ham heller ikke fra bagbord med den 6,50 m brede båd, selvom vi ikke er helt så manøvredygtige med kun den ene motor. Kom forbi med 40cm udenfor fenderne og 1,5 m fra bagpartiet af Havhunden. Vi åndede alle lettede op, da vi kom godt udenom og igennem slusen. Vel inde i kanalen og med gennaker og motor fik vi hjælp af en kølbåd! Han råbte, vi skulle holde styrbord i kanalen, da vi nok bredte os lidt for meget ☺

Nu gled vi lige så stille gennem kanalen, så der var masser af tid til at forberede det sidste middagsmåltid for den besætning, der skulle afmønstre om eftermiddagen. Bøf stroganoff med masser af paprika og peberfrugt og fløde. Hertil kartofler og vi lod champagneproppen springe for veloverstået første del af Havhundens hjemrejse. Alle var

godt tilfredse med turen hertil!

Vi skulle så finde Rhebergen Multihull Yacht, og det var faktisk ikke så svært. Vi havde ringet i forvejen og adviseret vores ankomst, så vi blev modtaget af en del af de ansatte, der hjalp os med at fortøje langs kajen på en reserveret plads! Selvom vi jo var et døgn forsinket i forhold til vores tidsplan! Kl. var da 15.30.

Så indløb en opringning fra Lars, der også var lidt forsinket, fordi han lige havde lavet en ”kørefejl” en omvej fra Groningen, hvor han besøgte gamle venner.

Han nåede kaffe og snak i et par timer med vennerne, Marijke og Ronald, inden han ankom ca. en time efter, vi havde lagt til ved kajen. Så var det hans tur til at besigtige vores nyerhvervelse for første gang, og vejret var nu varmt og solrigt. Rundvisningen tog Ole og Henning sig af, men da vi skulle starte ”den

raske motor”, ville den heller ikke mere. Samme fabriksfejl som den første, formoder vi! Godt vi får tekniker i morgen. Vi må jamre lidt, så vi hurtigt får tingene i orden. Vi er ikke vilde ved tanken om at skulle agere husbåd her ret længe.

Kort tid efter afsked med de to primus motor skippere, Ole og Henning, som låner min bil hjem og afleverer den hos Peter, og farvel til Morten, som forlænger opholdet i Amsterdam som turist med et par dage. Det har været 6 begivenhedsrige og dejlige dage med de 3 gutter uden ballade og med en minderig god stemning hele turen!

Der var noget stille, efter de tre havde forladt båden, og vi sad tilbage og nød det sidste af champagnen, mens Lars samtidig skulle høre detaljer om tures forløb. Lars fik resten af maden med rødvin til ovenpå sin lange tur fra Fredericia alene med de to boxerhunde. Jan Willem Crewel var ved at revne af nysgerrighed for at se båden. Han sms'ede meget, så ham ringede vi op og inviterede ham på besøg på "morfar båden" samme aften. Han ville kunne være her ved 21-tiden.

Lige efter vi havde talt med ham, gik der en alarm i båden. Den bippede helt vildt, og lænsepumpen i styrbord skrog begyndte at pumpe. Samtidig startede vandpumpen! Vi gloede bare på hinanden, og gik så i gang med at spore fejlen. Efter et par minutter fandt Lars ud af, det var en slangstuds fra varmtvandsbeholderen, der var hoppet af pga. for megen varme på slangen. På med den igen, skrue lidt ned for varmen for at undgå en gentagelse. Oprydning efter lækagen med tørring af skrogbunden, men en times tid efter var den gal igen, så forfra med at tørre op! Det var efter Jan Willems besøg til ost og rødvin, kaffe og både snak! Han var glad, han ikke havde kone og børn med, så han skulle høre på deres plagerier, hvis de havde set luksusbåden. De ville have skiftet på stedet, var han overbevist om ☺!

Kl. blev midnat, inden vi kom til ro, og hundene skal vænne sig til ikke at måtte komme op i sofaerne i kahytten og sove i vores nye senge! Så der var lidt uro, indtil de nye regler blev håndhævet og gennemført. Choko er stadig vild med selv at spring i land, så vi må tøjre hende, indtil hun får det lært! Der lå en lille husbåd foran os med hund, så det var rigtig lækkert at få lov at fare rundt med den unghund. En ubestemmelig race, der også gerne ville lege og inviterede Choko i land!

1. Del slut